

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ & ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

Το κ. Φιρμινόγλου τα όποια δημοσιεύονται εν' ἐκτίσει ἐπὶ ἡμέρας τώρα στὶς στήλες πρῶτης ἐφημερίδος, ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐτάριζαν τὰ νεῖρα δύο τριῶν ἐφημερίδων, αἱ ὅποιαι τὰ καταγγέλλουν ὡς ἀγυρτίες καὶ ζυτοῦν ἀκόμη καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀρχῶν κατὰ τοῦ θαυματουργοῦ δόκτορος.

Ἡ περιγραφὴ τῶν θαυμάτων αὐτῶν, κατὰ τὴν γνώμην μας, μπορεῖ νὰ κριθῇ μόνον ὡς διασκεδαστικὸν ἀνάγνωσμα, χωρὶς φιλολογικὰς ἀξιώσεις, ἀφοῦ οἱ θαυματουργοὶ περιγράφοντες αὐτὰ δὲν ἐφρόντισαν νὰ τοὺς δώσουν οὔτε τὴν φιλολογικὴν φόρμα ἢ ὁποῖα χαρακτηρίζει τὴς περιγραφὰς τῶν καταπο-
τίων τοῦ Πηγ καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀγίου Φανουρίου. Ἄν θέλατε δὲ, μόνον οἱ δύο τε-
λεῖται, ὁ Πηγ δὲ καὶ ὁ Ἅγιος Φανούριος ἠμποροῦσαν νὰ διαμαρτυρηθοῦν κατὰ τοῦ κ. Φιρμινόγλου, ἀφοῦ ὁ θαυματουργὸς δόκτωρ καταπατεῖ τὰ οἰκόπεδά τους καὶ ζητεῖ νὰρ-
πῇ τὴν πελατεία τους.

Τὶ δουλειὰ ἔχουν αἱ Ἀρχαὶ σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα, γὰρ νὰ ζητεῖται ἡ ἐπέμβασις των; Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν χίλιοι περίπου δό-
κτορες ἐπευσιαν ἐδῶ, εἰς τὴν κοιτίδα τῶν φώτων, ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἀπῆρτισαν τὸ Β' Πανελλήνιον Ἰατρικὸν Συν-
έδριον. Οἱ δόκτορες αὗτοι ἔφαγαν, ἤπιαν, ἔκα-
ναν προπύσεις, παρενέβησαν εἰς μουσικοχο-
ρευτικὰς ἐσπερίδας, ὠμίλησαν γὰρ χίλια δυό
πράγματα καὶ μόνον ἓνα ποῦ ἔπρεπε νὰ κά-
μουν, δὲν ἔκαμαν. Δὲν ἐφρόντισαν χάριν τῆς
ἀξιοπρεπείας τοῦ ἐπιγγέλματος των, νὰ ἀν-
δρῶν δριμύτητα μέτρα κατὰ τῆς Ἰατροκυπ-
λείας, δὲν ἐφρόντισαν νὰ προστατεύσουν τοὺς
δυστυχεῖς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν
ἀγυρτείαν, ἢ ὁποῖα σήμερον μὲ τὰ καταποτί-
α

τοῦ Πηγ καὶ αὐριον μὲ τὰ θαυματουργὰ μαν-
τζούνια καὶ ἀλοιφὰς τῶν διαφόρων κυρίων
θαυματουργοῦ, βυζαίνει τὴς τσέπας καὶ καταρ-
ρίπτει τὸ γόντρον τῆς Ἐπιστήμης στὸν βόρ-
βορον.

Ἀφοῦ οἱ γιατροὶ δὲν ἐνδιαφέρονται, ἐμεῖς
οἱ κοινὸι θνητοὶ ἠμποροῦμε χωρὶς νὰ χαλάμε
τὸ σικῶτι μας, νὰ διασκεδάσουμε διαβάζοντες
τὰς περιγραφὰς τῶν θαυμάτων τοῦ κ. Φιρ-
μινόγλου καὶ τὰ φανταστικὰ διηγήματα τῆς
Πηγιακῆς φιλολογίας.

ΑΔΙΚΗΣΑΜΕ

τὸν κ. Φαίδωνα τῆς «Δικηλάσεως», στὸ προτελευταῖο
φύλλο, γράψαντες ὅτι «ἀντέγραψε αὐτοεῖς» ἄρθρον τοῦ
«Νουμά» περὶ Βουλγάρων εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ ὠρεῖα γράμ-
ματα τὰ ὁποῖα ἀπευθύνει πρὸς τοὺς ἀναγνώστους τῆς «Δικ-
ηλάσεως».

Ἔτσι μᾶς εἶχεν γράψαι καὶ τὸ ἐπιτεύχμα. Ὅταν
ὁμως ἐδιεσχίσαμε τὸ ὑπὸ κατηγορίαν γράμμα τοῦ κ. Φαί-
δωνος εἶδαμε πῶς δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀντιγραφῆς, ἀλλὰ
περὶ ἀπλῆς συμπτώσεως τοῦ ἄρθρου τοῦ «Νουμά» καὶ
τοῦ γράμματος τοῦ κ. Φαίδωνος στὴν κεντρικὴν ἰδέαν.
Κι' αὐτὸ ἀντὶ νὰ μᾶς λυπῇ, τοῦναντίον μᾶς ἐνθουσιάζει
καὶ καθίστα ἄξιον συγχερητηρίων τὸν δικρατέη συνάδελ-
φον καὶ συνεργάτην τῆς «Δικηλάσεως», ὅτι φροντίζει,
μὲ τὰ ἔξυπνα καὶ σώφονα γράμματά του, νὰ βγάλῃ ἀπὸ
τὴν ψυχὴν τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν του τὴν ἀτακτικὴν
μούλια τοῦ Τραχηνοῦ καὶ νὰ τοὺς ποτίῃ μὲ γερὰς
καὶ μὲ πατριωτικὰς ἰδέας.

Ὁ κ. Φαίδων τώρα ἄς μᾶς ἐξαγνίσῃ ἀπέναντι τῶν
μικρῶν ἀναγνωστῶν του, γιὰ τὸ ἔδικημα ποῦ διεπράξαμε,
παρασυρόμενοι ἀπὸ ἓνα ἄνοητο καὶ ἀνακριδὲς σημεῖωμά.

Ο,ΤΙ ΕΓΕΙΝΕ

στὴν Ἀκρόπολιν μὲ τοὺς ἀρχαιοφίλους ξένους οἱ ὁ-
ποῖοι ὀλίγον ἔλειψε νὰ μετακομίσουν δολοκλήρη τὸν
Παρθενῶνα, χωρὶς νὰ τοὺς πάρῃ κανεὶς μυροῦδιὰ,
δὲν μᾶς ἐξέφυνε καθόλου.

Τοῦναντίον ἀπορούμε πῶς ἐκεῖνο ποῦ ἔγεινε
προχθὲς, δὲν ἔχει γίνῃ ἀπὸ καιρὸ καὶ πῶς ἐξακο-
λουθοῦν ἀκόμη νὰ μένουν στὴ θέσιν τους τὰ πολύ-
τιμα μάρμαρα, τὰ ὁποῖα τόσον ἀτελῶς καὶ ἐρσιτε-
χνικῶς φυλάττονται ἀπὸ πάντες δέκα φύλακες—τὰ
δύο τρίτα ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν ὅλα τὰ δικαίωματα νὰ
καταλάβουν ἀπὸ ἓνα κρεββάτι στὸ Γηροκομεῖο—καὶ
ἀπὸ ἓνα ἀστράγαλλο. Καὶ ὁμως ἡ Γεν. Ἐφορεῖα τῶν
Ἀρχαιοτήτων καὶ ὁ ἐφορὸς τῆς Ἀκροπόλεως χί-
λιες φορές ἐξήτησαν ἀνάλογη στρατ. δύναμιν γιὰ
νὰ φυλάττῃ τὴν Ἀκρόπολιν, οἱ δὲ περίφημοι ἀρ-

μόδιοι οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐδίσταζαν νὰ πασχολήσουν
δύο τρεῖς στρατιῶτες ἢ ἀστράγαλλοι γιὰ νὰ φρου-
ροῦν τὸ πρῶτον τυχὸν ἐνεχυροδανειστήριον—ἀν-
τὸς τὸ ἐξήτοῦσε κανένας ἰσχυρὸς κομμικτάρχης—
ἀρνήθησαν μὲ πείσμα μουλαρίσιο πάντοτε νὰ δώ-
σουν τοὺς ἀπαιτούμενους ἄνδρας πρὸς προφύλαξιν τῶν
πολυτίμων ἐθνικῶν κειμηλίων, τὰ ὁποῖα τὸ ἐπανα-
λαμβάνομεν ἀπορίας ἄξιον πῶς ἐξακολουθοῦν ἀκόμη
νὰ μένουν στὴν θέσιν τους.

Ο ΙΔΡΥΤΗΣ

τῆς νέας Τραπεζίης κ. Δημ. Ε. Ἡλιόπουλος δὲν
εἶνε μόνον γνωστὸς στὸν Ἑμπερικὸν καὶ Τραπεζι-
τικὸν μας κόσμον ὡς ἀνθρώπος ἀνεπιλήπτου τιμιό-
τητος καὶ Τραπεζιτικῆς δεξιότητος καὶ θελήσεως,
διευθύνας ἐπὶ σειράν ἐτῶν τὴν Τράπεζαν Καρυδιᾶ,
ἀλλ' εἶνε γνωστὸς καὶ στὸν δημοσιογραφικὸν μας
κόσμον, ὅπου πρὸ εἰκοσαετίας διέπρεψε ὡς ἐρσιτε-
χνὴς δημοσιογράφος, δημοσιεύων στὸ «Ραμπλά»
καὶ στὸ «Μὴ Χάνεται» τὰς ἀληθμονήτους περιγρα-
φὰς τῶν χορῶν καὶ τῶν ἄλλων κοσμικῶν συγκεν-
τρώσεων, τὰς γεμάτας χάριν, χιούμορ καὶ δροσιᾶ.

Ὁ διευθυντὴς τῆς νέας Τραπεζίης ὑπεγράφετο
τότε «Μάριος», μαζὶ δὲ μὲ τὸν ἰδιαίτερον γραμ-
ματέα τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου κ. Ἀνδρέαν Πα-
παδιαμαντόπουλον, ὁ ὁποῖος ὑπεγράφετο «Lucifer»
καὶ κατόπιν «Ἀνδρῆς», ἀποτελοῦσαν τὴν δυάδα τῶν
χορογράφων τῆς ζωῆς τοῦ Ἀθηναίου Ἀλ-Λαίφ,
κ' ἐχρησίμευσαν, ἂν ἐπιτρέπεται νὰ εἰπῇ κανεὶς οἱ
πρόδρομοι καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν κ. κ. Λαλαῆζη,
Τανάγρα καὶ λοιπῶν χορογράφων.

Ὁ κ. Τραπεζίτης δὲν θὰ δυσχεστετηθῇ, φρονού-
μεν, ποῦ τοῦ ὑπενομιζόμεν τὴς ὠρεῖας αὐτῆς σε-
λίδος τῆς ζωῆς του, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἰδρύσεως
τῆς Τραπεζίης του.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΩΝΗ

Η ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

Πρὸς τὴν διευθυντὴν τοῦ «Νουμά»

Μας ἔλθε ἡ Ν. Σκηνὴ Κυλῶς μᾶς ἔλθε. Μαζὶ ὁμως
μ' αὐτὴ μᾶς ἔλθε καὶ ἡ ἀνεκτετὴ ρεαλισμὸς, ὁ φέβεω-
τερος ἐχθρὸς τῆς Ν. Σκηνῆς ἀνακηρύττουσα μὲ ἀκρόη-
ματικὴν πόλιν «καλλιτέχνιδες» τίς διάφορες κουλίτσες οἱ
ὁποῖες μόνον τῇ θαυματουργῇ παρεμβάσει τοῦ κ. Χρηστο-
μάνου ἐνδύονται, κινεῖνται, ὁμιλοῦν καὶ... ἀνθαδίζουσι
ἀκόμη.

γρόνθους τὰ κόκκινά του μάγουλα, ἐδυόσθη εἰς σάψεις.
Ἡ γυναικὴ ἔρριπεν εἰς τὰ πόδια του τὸν πέλεκυν ἔπτασε
μὲ καλὴν καὶ, ὡς ἐδείκνυν τὴν γαίην τῆς, ἤρριψε νὰ
βρίσῃ. Ὁ ρακενδύτης, χωρὶς προθυμίαν, ἔστυρε ἓνα κομ-
μάτι ξύλου, τὸ ἔβαλε μεταξὺ τῶν ποδῶν καὶ ἔτολμα τοῦ
ἐκατάρου μὴν μὲ τὸν πέλεκυν. Τὸ ξύλον ἐταλκνεύθη
καὶ ἔπεσε. Ὁ ρακενδύτης τὸ ἐπῆρε, ἐθέριε μὲ τὴν
πνοήν του τὰ παγωμένα του χεῖρα καὶ τοῦ ἔδωσε πάλιν
μὴ μὲ τόσην προσοχήν, ὥσταν νὰ ἐφοβεῖτο μήπως κτυ-
πήσῃ τὸ καλὸς ἢ τὰ δάκτυλά του. Τὸ ξύλον ἔπεσε
πάλιν.

Ὁ θυμὸς τοῦ Σκαρτζῶφ παρήλθε καὶ ἤσθινθη κά-
ποιον πόνον καὶ ἐντροπήν διότι ὑπεχρέωσε ἄνθρωπον καὶ
κοιμηθέντα, μεθυμένον καὶ, πιθάνον, ἄρρωστον, νὰ κόψῃ
ξύλα στὸ κρύο μέγα. «Ἀἶ, δὲν πειράζει...—ἐσκέσθη μετὰ-
ταῦς εἰς τὸ σπουδαστήριόν του. Ἐγὼ τὸ ἔκαμα γιὰ τὸ
καλὸ του».

Μετὰ μίαν ὥραν ἡ Ὀλγα ἐπαρουσιάσθη καὶ ἀνέγγει-
λεν ὅτι τὰ ξύλα ἐκόπησαν.

—Νὰ δὲς του πενήντα καπίκια,—εἶπεν ὁ Σκαρ-
τζῶφ.—Ἄν θέλῃ ἄς ἔρχεται νὰ κόψῃ ξύλα καὶ πρῶ-
τομηγνιά... Δουλεῖ πάντα ὁ δὲ βρῖσκαται.

(Τὴν Κυριακὴν τὸ τέλος)

—Νὰ δουλέψω... Τὸ καταλαβαίνω κ' ἐγὼ, μὰ ποῦ
νὰ βρῶ δουλειά;

—Ἀνοησίες! Εἶπες νέος, ὑγιής, γερὸς καὶ πάντα ὁλ-
βήτης δουλειᾷ, πῶς νὰ θέλεις. Ἀλλὰ εἶπες ὀκνηρὸς, κα-
κοσυνηθισμένος, μέθυσος! Καὶ τώρα σὺν νὰ βγάξεις ἀπὸ
τὸ καπελεῖο! Ἡ διαφορά σου ἔρχεται ὡς τὸ κόκκαλο καὶ
μόνον εἶπες ἱκανὸς νὰ ζητιανεύεσαι καὶ νὰ ψεύδεσαι! Καὶ
ἂν καμμιὰ φορὰ εὐδοκίσηται νὰ δεχθῇ δουλειά, ὁλβήτης
χωρὶς ἄλλο γραφεῖον, ρωστικὸν χορὸν ἢ τίποτε πα-
ρόμοιον ὅπου νὰ μὴν κἀντε τίποτε καὶ μόνον νὰ πληρώ-
νεις! Ὅριστε, κύριε, δουλεῖ δ' δουλεύετε μὲ τὰ χεῖρα, κο-
πιᾶστε. Βέβαια φύλακας εἰς καμμιὴν αὐλὴν ἢ ἐργάτης
εἰς ἐργοστάσιον δὲν πηγαίνετε! Ἐχστε βέβαια τὰς ἀπει-
τήσεις σας!

—Πῶς σκέπτεσθε, μὰ τὸν Θεόν... εἶπεν ὁ ἐπικίτης
μὲ πικρὸν μειδίαμα.—Ποῦ νὰ τὰ βρῶ αὐτὰ ποῦ λέτε;
Ἐμποροῦπάλληλος γιὰ μὲνα τώρα εἶνε ἄργα, γιὰτὶ στὸ
ἐμπόριο πρέπει ἀπὸ πᾶσι ν' ἔρχῃ κανεὶς, φύλακα δὲ μὲ
παίρνουν γιὰτὶ δὲν γίνεται νὰ μοῦ μιλοῦν μὲ τὸ σῶ... καὶ
ἐργοστάσιο πάλι, πρέπει νὰ ξέρω, κ' ἐγὼ δὲν ξέρω τί-
ποτε.

—Δόξα χαμένα! Πάντα βρῖσκετε δικαιολογήσιν! Ὅ-
ριστε κύριε νὰ κόπτεται ξύλα.

—Δὲν ἔρρωμαι, μὰ τίμας καὶ οἱ ξυλοκόποι πεινοῦν.

—Οἱ ὀκνηροὶ τὰ 'λέν' αὐτὰ! Νὰ σὲ προτείνῃ κανεὶς
δὲν δέχεται. Ὅριστε σὲ μὲνα νὰ κόπτεται ξύλα.

—Μάλιστα, δέχομαι...

—Καλὰ, νὰ ἰδοῦμε... ὠρεῖα... ὁλβήτης!

Ὁ Σκαρτζῶφ εὐθὺς μὲ κάποιον χαίρεκαλὴν ἔτριψε
τὰ χεῖρα καὶ ἐφώνησε τὴν μαγείρισσαν.

—Νὰ, Ὀλγα—τῆς εἶπε—ὁδήγησε τὸν κύριον αὐτὸν
στὸ μαγαζὶ νὰ κόψῃ ξύλα.

Ὁ ρακενδύτης ὤψατο τοὺς ὤμους ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἔ-
τολμα ἰκολοῦν τὴν μαγείρισσαν. Ἀπὸ τὸ βέβαιόν του
ἐφαίνετο ὅτι ἐδὲλθῃ νὰ κόψῃ ξύλα, ὅχι διότι ἐπεινοῦσε καὶ
ἔβαλε νὰ κρεβδάσῃ, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ φιλοτιμίαν καὶ ἐντρο-
πήν, ὡς ἄνθρωπος ποῦ τὸν ἐπικύαν στὸ λόγο. Ἐφαίνετο
μάλιστα ὅτι εἶχε πολὺ ἄδυνατήσῃ ἀπὸ τὸ ρακί, ὅτι δὲν
ἦτο καλὰ καὶ δὲν εἶχε τὸν παρκαμικρὸν πόνον νὰ ἐρ-
γασθῇ.

Ὁ Σκαρτζῶφ μετέβη εἰς τὸ ἐστιατόριον. Ἐκεῖ ἀπὸ
τὰ παράθυρα, ποῦ ἔβλεπαν εἰς τὴν αὐλὴν, ἐφαίνετο ἡ ξυ-
λοπολὴ καὶ πᾶν ὅτι ἐγίνετο εἰς τὴν αὐλὴν. Ἀπὸ τὸ πα-
ράθυρον ὁ Σκαρτζῶφ εἶδε τὸν ρακενδύτην καὶ τὴν μαγεί-
ρισσαν νὰ ἐξέλθουν ἐκ τῆς ὀπίσθιας εἰσόδου εἰς τὴν αὐλὴν καὶ
νὰ διευθυνθοῦν εἰς τὴν βορβορώδους χιόνος εἰς τὴν ἀποθήκην.
Ἡ Ὀλγα οἶπτοσε θυμωμέναν βλέμματι ἐπὶ τοῦ συνοδίου,
ἤνοιξε τὴν ἀποθήκην καὶ ἐκτύπησε τὴν θύραν μὲ θυμὸν
«ἐφαίνετο ἐμποδίσαντες τὴν γυναικὰ νὰ πάρῃ τὸν καρέ-
της—ἐσκέσθη ὁ Σκαρτζῶφ. Τί μοχλοῦ πλάσμα!»

Ἀργότερα εἶδε πῶς ὁ ψευδοδάσκαλος καὶ ὁ ψευτοποι-
τητῆς ἐκλήθησαν ἐπάνω εἰς ἓνα κορμὸ καὶ στηρίχας μὲ τοὺς

Πόσο ακριβοπληρώνονται οι ρεκλάμες αυτές, το γνωρίζει μόνον ο δυστυχής διευθυντής της Ν. Σκηνης ο οποίος ετρέφεται στην τσούρα του πόν πάλιν του τίν τάρχο από τις διάφορες μεγάλες καλλιτέχνιδες των Αθηναίων έφημερίδων. Ρωτήστε τον να σας πει πάλι και θα φρίξετε! "Ας τίν έσχεσαν λοιπόν τίν έσχεσαν έσχεσαν να κάνει τήν δουλειά του κ' δε έσχεσαν έσχεσαν και το τρώγέ μας το στομάχι. Σε τί ποτε φταίχουμε και 'μας κ' αυτός, να 'μας καταδικάσουν τόσο άγρια με τις ρεκλάμες τους;

Ιδιόκτες
ΠΑΛΑΙΟΣΚΗΝΗΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Indes Errant. Σας ευχαριστούμεν. "Ωριότητα. Θά δημοσιεύω στην έπιφυλλίδα, ύστερ' από ένα δυο φύλλα, όταν θά τελειώσω το διήγημα του Τσέχωφ, που έχριταμε σήμερα. — κ. Άδαυ Παπαγ. εις Βέλον. Θά δημοσιεύω ή δημοσιεύω. Τα ποιήματα θά δημοσιεύω. Μείνετε ήσυχοι. — κ. Η. ολιμπτικόν. Ξέρετε τί λέει ο Δανός Spritzbaum στο θανάσιον έρώμα του, εν «Χιτών» του Νέστρου; «Αί προλήψεις μοιάζουν με τόν δηλητηριασμένο χιτώνα του Κενταύρου Νέστρου. "Αν δοκιμάσουμε να τόν βγάλουμε από πάνω μας, πρέπει να ποσπύσουμε και τίς σάρκες μας». "Αν λοχαρίζετε τώρα ποσες προλήψεις είμεν ριζωμένες στην Ρωμική ή Ευχά, θά πεισθήτε πως έχετε δίκιο να ζητείτε να λυματίζετε από μια έμφυμεριούλα σάν το «Νουμά» και σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Το 10ον τεύχος της «Κριτικής» περιέχει το κ. Στυρακιδάκη. Το γλωσσικόν (ζήτημα τέλους), το κ. Στερ. Ραμάν. Η νόσος Άδουζία κλπ. το κ. Γ. Αξιώτη, ότι έπιστολή δια το 'Αβελόν Άθηνων, το κ. Δ. Τρακοπούλου, Πολιτικές Κοινοότητες κλπ. Η «Κριτική» εις το προεχές τεύχος θά δημοσιεύη πέντε άνεκδότους έπιστολάς του Κονεμένου, Καλοσγούρου και Καμπύτη, μεγάλης μελοποιήσεως.

— «Εθνική λυμπερία» τίτλος αρσενικού ένοχού τέλους των ποιημάτων τα οποία έκδιδε προτεχώς ο φίλτατος ποιητής κ. Σπύρος Μαρτσόπου. Για τα ποιήματα θά γράψουμε εν έκτάσει όταν έκδοθώ. Σήμερα άναδημοσιεύομεν από την ώρα των άγγελίων του τοις ένθουσιώδεις αυτός στίχους:

Χρόνια και χρόνια ένα σκοπό γυρεύει τ'ένερό μου,
Και τίποτε δε με δειλίζει στο μάκρυν του δρόμου,
Σε κλέβει Έλληνική καρδιά να φέρω την έλπίδα
Για την γλυκιά Πατρίδα,
"Οχι για τούτη τη μικρή, αλλά για κ'αυτήν άλλη
Πατρίδα πολυστήνχτη με πειότερο μεγάλη.
Οι στίχοι μου δε γράφονται παρ'α για Κείνη μόνη.
Οι χρόνοι φεύγουν και περνούν με δέν περνούν κ' οι πόνοι.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φύλλα περασμένα του «Νουμά» πουλούνται εις το Κεντρικόν Ηρακτορείον των Έφημερίδων και εις τα κιάδικα των πλατειών Συντάγματος Όμοιοίας, Έθνικης Τραπεζής, Βουλής και Υπουργείου Οικονομικών.

Δεκαπενθήμερον έπιστημονικόν και καλλιτεχνικόν περιοδικόν

Έδονται: Γ. ΑΞΙΩΤΗΣ και Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ

Συνδρ. έτησια Δρ. 10 Κ Εις την «Κριτικήν»
» έξάμηνος » 6 Π συνεργάζονται οι καλ-
» τριμηνος » 4 Ι λύτεροι λόγιοι κ' έπι-
» » » » Τ στήμονες, ιδικοί μας και
» » » » Ι ξένοι.

Διά το έξωτερικόν Κ Διά πᾶσαν αἰτησιν:
Συνδρ. έτησια φρ. χρ. 10 Κ Διεύθυνσις «Κριτικής» Αθήνας
» έξάμηνος » 6 Η

Η «Κριτική» είνε το εὐθινοῦτερον τῶν
μέχρι τοῦδε έκδοθέντων περιοδικῶν

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	30 Απριλίου 1903	31 Μαρτίου 1903
Ταμείον	1,680,294.16	1,601,435.24
Εις μεταλλικόν		
» Τραπεζικά γραμμάτια Ίονικης Τραπεζής	3,136,855.—	3,009,085.—
» Κερματικά » διδραχμα και μονόδραχμα	4,355,109.—	4,354,783.—
Έξωτερ. λογαριασμοί. (Αντίτιμον μεταλ. εις το έξωτερικόν (Προϊόν έκδοθέντος Έθν. Δαν. εις χρ. Έλ. Σι. δρ. 4 σ'ο τοῦ 1902	21,804,094.57	21,153,823.21
Δάνειον προς την Έλλ. Κυβέρν. επ'αναγκαστικῃ κυκλοφ. τραπ. γραμ.	10,165,820.27	10,805,579.—
» » » διδράχμων και μονοδράχμων	69,778,575.47	69,778,575.47
Όμιλ. Έθνικῶν δανείων (Εις χρ. δρ. 23,767,036.80 (» τραπ. γραμ. » 30,079,383.25	13,500,000.—	13,500,000.—
Προεξοφλήσεις	53,846,420.05	54,201,820.80
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων	20,892,065.90	20,746,382.—
Δάνεια και άνοικτοί λ)σμοί επ' ένεχύρῳ χρηματογρ.	2,670,118.32	2,625,600.47
Δάνεια επ' ένεχύρῳ έμπορευμάτων	10,075,225.62	10,697,189.82
Δάνεια και άνοικτοί λ)σμοί επί υποθήκῃ	334,023.85	272,018.35
Δάνεια εις δέματα, λιμένας, και λοιπά νομικά πρόσωπα	49,968,640.48	50,025,030.72
Χορηγήσεις εις γεωργικηματαίς	44,164,975.17	44,221,422.27
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εις γεωργικημ. και γραμ. Πρ. Τραπ. ΊΠπειροθεσσαλίας	12,806,615.80	12,428,751.95
Μετοχάι εις έγχωρίους Έταιρίας	4,137,225.15	4,168,708.79
Συμμετοχή εις Τραπεζαν Κρήτης	4,060,202.25	4,020,202.25
Τοκομερίδια εν γένει	1,500,000.—	1,500,000.—
Καταστήμ. Τραπεζ. και κτήμ. επ'αναγκαστ. εκποιήσεων	8,013,165.44	8,019,344.07
Απαιτήσεις έπισφαλείς	2,387,454.60	2,369,941.21
Λογαριασμοί τρίτων εν τῷ έξωτερικῷ	9,126.33	
Υπηρεσία Έθνικῶν δανείων εις χρυσόν		
Έξοδα έγκαταστ. (Ιδίως δαπάνη κατασκευῃς τραπεζ. γραμματίων)	1,737,389.98	1,735,899.08
Λογαριασμός έξαγ. συμμετοχῃς Κυβερνήσε. εις κέρδη εκ τρ. γραμμ.	2,007,040.—	2,007,040.—
Έξαγορα προνομίου Προνομ. Τραπεζῃς ΊΠπειροθεσσαλίας	1,600,000.—	1,600,000.—
Προμήθεια τροπῃς λαχειοφόρου δανείου (εις τραπ. γραμμάτια	700,000.—	700,000.—
Διάφορα	445,617.94	1,708,589.10
	345,776,355.35	346,841,223.54

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικόν Κεφάλαιον	20,000,000.—	20,000,000.—
Αποθεματικά κεφάλαια	13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικά γραμμάτια εν κυκλοφορία:		
Ι Διά λ)σμών τῃς Κυβερνήσεως	δρ. 69,778,575.47	
II » » Τραπεζῃς	56,149,915.53	
Κερματικά γραμμάτια διδραχμα και μονόδραχμα	13,500,000.—	13,500,000.—
Καταθέσεις άνευ τόκου εις μεταλλικόν	320,600.04	352,838.52
Καταθέσεις άνευ τόκου	20,599,978.82	18,535,413.97
Έπιταγαι πληρωτέαι	1,033,458.71	927,775.26
Μερίσματα πληρωτέα	412,369.16	483,359.16
Καταθ. Δημοσ. διά χορηγήσεις δανείων κατά τόν ΒΦΜ' νόμον	283,749.94	283,749.94
Διεθν. Οίκ. Έπιτροπή λ)σμός καταθ. εκ δημ.		
Υπεγγ. προσ. (Εις χρυσ. δρ. 111,566.47 (» τρ. γρ. » 6,021,160.87	6,132,727.34	4,095,415.84
Υπηρεσία Έθνικῶν δανείων εις χρυσόν	9,977.55	43,132.25
» » » » τραπεζικά γραμμάτια	208,492.95	236,975.90
Καταθέσεις Δημοσίου εις χρυσόν	1,244,535.17	1,108,363.08
Καταθέσεις Δημοσίου επί τόκῳ εις τραπεζ. γραμμάτ.	2,634,553.90	6,634,553.90
Έντ. κατάθ. Δημ. εις χρ. διά τήν κατασκ. Σ. II-Δεμερλή-Συνόρ.	10,165,820.27	10,805,579.57
» » » » τραπ. γραμμάτια	7,457,934.06	6,899,318.28
Καταθέσεις Δημοσ. εις τραπεζ. γραμμ. κατά τόν Νόμον, ΙΙ'Ε'	5,351,090.20	3,761,615.10
Καταθ. έντοκοι.	60,320,361.23	59,825,098.01
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῃς	48,085,950.—	48,085,950.—
Υπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῃς	1,116,194.—	1,205,610.—
Καταθέσεις Ταμειοτηρίου	3,241,884.46	3,214,524.43
Λογαριασμοί τρίτων εν τῷ έξωτερικῷ		192,951.16
Διάφοροι Λογαριασμοί	1,564,660.30	1,304,681.05
Διάφορα	2,663,526.25	1,444,415.71
	345,776,355.35	346,841,223.54

Έν Αθήναις τῇ 7 Μαΐου 1903

Ό Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου

Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ